

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna Strona uzasadnienia Pkt OSR	Treść uwagi (zmiany) / Propozycja zapisu	Uzasadnienie dla uwagi (zmiany)	Stanowisko MRPiPS
Uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz niektórych innych ustawy (numer w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD354) wraz z uzasadnieniem oraz oceną skutków regulacji					
Uwagi ogólne					
1	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 102 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	<p>Uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (UD354) w zakresie projektowanego brzmienia art. 102 ustawy dotyczącego placówek opiekuńczo-wychowawczych typu rodzinnego</p> <p>Stowarzyszenie SOS Wioski Dziecięce pozytywnie opiniuje kierunek projektowanych zmian zmierzających do dalszego wzmacniania rodzinnych form pieczy zastępczej oraz ograniczania instytucjonalizacji opieki nad dziećmi. Cele te pozostają spójne zarówno z międzynarodowymi standardami ochrony praw dziecka, jak i z wieloletnim kierunkiem reform systemów pieczy zastępczej w Europie, opartym na zasadzie prymatu środowiska rodzinnego, indywidualizacji wsparcia oraz budowania trwałych relacji opiekuńczych.</p> <p>W szczególności należy podkreślić, że Konwencja o prawach dziecka ONZ, Wytyczne ONZ dotyczące alternatywnej opieki nad dziećmi oraz standardy deinstytucjonalizacji konsekwentnie wskazują na konieczność zapewniania dzieciom opieki w warunkach możliwie najbardziej zbliżonych do środowiska rodzinnego, przy jednoczesnym ograniczaniu dużych i anonimowych form opieki instytucjonalnej. Standardy te podkreślają również szczególną potrzebę ochrony małych dzieci przed umieszczeniem ich w opiece instytucjonalnej, wskazując, że dzieci najmłodsze powinny co do zasady wychowywać się w środowisku rodzinnym lub w zbliżonych do środowiska rodzinnego formach opieki.</p> <p>Jednocześnie jednak zwracamy uwagę, że projektowana zmiana art. 102 ustawy – w obecnym brzmieniu – może prowadzić do skutków pozostających w praktycznej sprzeczności z częścią tych standardów, pomimo zgodności z deklarowanym kierunkiem reformy.</p> <p>Projektowane przepisy mogą prowadzić do sytuacji, w której część funkcjonujących obecnie placówek opiekuńczo-wychowawczych typu rodzinnego – realizujących w praktyce standard rodzinności i indywidualnej opieki – zostanie formalnie wyłączona z tej kategorii z uwagi na przyjęty model organizacyjny sprawowania opieki. Dotyczy to w szczególności placówek prowadzonych w modelu opieki współdzielonej przez dwóch wychowawców, którzy naprzemiennie sprawują całodobową opiekę nad dziećmi, pozostając dla nich stałymi, trwałymi opiekunami i realizując pełnię funkcji wychowawczych, opiekuńczych oraz prawnych.</p>		

		<p>Rozumiemy, że intencją projektowanej zmiany jest doprecyzowanie ustawowego rozumienia rodzinnego charakteru placówki oraz ograniczenie praktyk, które mogły prowadzić do nadmiernie szerokiej interpretacji tej formy pieczy. Jednocześnie jednak należy zauważyć, że w praktyce pieczy zastępczej funkcjonowały również modele organizacyjne, które – mimo odmiennej organizacji pracy opiekunów – zachowywały wszystkie kluczowe cechy środowiska rodzinnego i były akceptowane przez lata w ramach obowiązującego systemu nadzoru i organizacji pieczy zastępczej.</p> <p>W naszej ocenie literalne odczytanie projektowanego przepisu – odwołującego się do „wyłącznych opiekunów”, będących małżonkami albo jedną osobą stale zamieszkującą z dziećmi – może prowadzić do uznania, że model opieki współdzielonej nie spełnia definicji placówki typu rodzinnego, pomimo że w praktyce zapewnia dzieciom:</p> <ul style="list-style-type: none">• stabilność relacji,• ciągłość opieki,• indywidualizację wsparcia,• funkcjonowanie w małej grupie,• budowanie więzi o charakterze rodzinnym,• uczestnictwo dzieci w codziennym życiu domowym,• stałość środowiska wychowawczego. <p>W konsekwencji może dojść do konieczności przekształcania takich placówek w placówki typu socjalizacyjnego, mimo że ich dotychczasowy sposób funkcjonowania realizował cele, które ustawodawca wiąże z rodzinnym charakterem pieczy zastępczej.</p> <p>Rozumiemy intencję ustawodawcy polegającą na uporządkowaniu modelu rodzinnej pieczy instytucjonalnej oraz premiowaniu rozwiązań opartych na trwałym wspólnym zamieszkiwaniu opiekunów z dziećmi. Należy jednak zauważyć, że proces legislacyjny powinien uwzględniać również zasadę proporcjonalności oraz konieczność ochrony praw i stabilności dzieci już przebywających w pieczy zastępczej.</p> <p>W naszej ocenie projektowane rozwiązanie rodzi szereg istotnych ryzyk systemowych i praktycznych.</p> <p>Po pierwsze, istnieje realne ryzyko pogorszenia warunków opieki dzieci aktualnie przebywających w placówkach rodzinnych. Dzieci, które obecnie funkcjonują w małych, stabilnych, zbliżonych do środowiska rodzinnego formach opieki, mogłyby zostać objęte reżimem organizacyjnym placówek socjalizacyjnych, które – mimo wysokich standardów pracy – mają odmienny charakter organizacyjny, większą rotacyjność personelu oraz bardziej instytucjonalny model funkcjonowania. Szczególnie istotne jest to w przypadku dzieci młodszych, dla których ciągłość więzi, przewidywalność relacji i kameralne środowisko mają fundamentalne znaczenie rozwojowe.</p> <p>Po drugie, projektowana zmiana może prowadzić do osłabienia ciągłości relacji opiekuńczych. Dzieci przebywające obecnie w placówkach rodzinnych często pozostają w wieloletnich relacjach z</p>	
--	--	---	--

		<p>konkretnymi wychowawcami, którzy pełnią funkcję opiekunów prawnych, opiekunów usamodzielnienia i faktycznych osób znaczących w życiu dziecka. Nagłe przekształcenie modelu placówki może prowadzić do destabilizacji tych relacji oraz naruszenia poczucia bezpieczeństwa dzieci.</p> <p>Po trzecie, projektowane rozwiązanie może wywołać trudności kadrowe i organizacyjne. W praktyce znalezienie osób gotowych do pełnienia całodobowej, stałej funkcji opiekuńczej w modelu wymagającym stałego zamieszkiwania z dziećmi jest coraz trudniejsze. W wielu przypadkach model współdzielonej opieki stanowi odpowiedź na współczesne realia rynku pracy, przeciwdziała wypaleniu zawodowemu oraz umożliwia utrzymanie wysokiej jakości opieki przy zachowaniu trwałości kadrowej placówek.</p> <p>Ponadto projektowana zmiana może rodzić istotne konsekwencje w zakresie wymogów kwalifikacyjnych wobec kadry sprawującej bezpośrednią opiekę nad dziećmi. W przypadku przekształcania placówek typu rodzinnego w placówki typu socjalizacyjnego zastosowanie znajdą bowiem wymogi dotyczące kwalifikacji wychowawców określone dla placówek socjalizacyjnych, przewidujące m.in. określone kierunki wykształcenia wyższego lub przygotowanie pedagogiczne.</p> <p>Tymczasem część osób aktualnie sprawujących wieloletnią, stabilną i wysoko ocenianą opiekę nad dziećmi w placówkach typu rodzinnego może nie spełniać formalnych wymogów kwalifikacyjnych właściwych dla placówek socjalizacyjnych, mimo posiadania wieloletniego doświadczenia, kompetencji praktycznych oraz trwałych relacji z dziećmi.</p> <p>W praktyce może to prowadzić do sytuacji, w której placówki zostaną zobowiązane do szybkiej wymiany kadry lub ograniczenia możliwości dalszego wykonywania pracy przez osoby będące dla dzieci faktycznymi opiekunami i osobami znaczącymi. Tego rodzaju rozwiązanie mogłoby pozostawać w sprzeczności z zasadą ciągłości opieki oraz ochrony więzi dziecka z opiekunami, stanowiących jeden z podstawowych standardów pieczy zastępczej.</p> <p>Jednocześnie należy zauważyć, że rynek pracy już obecnie mierzy się z istotnymi trudnościami w pozyskiwaniu wykwalifikowanej kadry do systemu pieczy zastępczej. Wprowadzenie nowych wymogów bez odpowiednich regulacji przejściowych może dodatkowo pogłębić problemy kadrowe i organizacyjne po stronie podmiotów prowadzących placówki.</p> <p>W naszej ocenie niezbędne jest zatem rozważenie rozwiązań przejściowych zabezpieczających ciągłość opieki dzieciom oraz stabilność zatrudnienia obecnej kadry, w szczególności poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none">• wprowadzenie okresów przejściowych umożliwiających uzupełnienie kwalifikacji kadr,• uznanie doświadczenia zawodowego zdobytego w placówkach typu rodzinnego,• zachowanie możliwości dalszego zatrudnienia osób aktualnie sprawujących opiekę nad dziećmi,• albo stworzenie odrębnych regulacji przejściowych dla placówek przekształcanych z typu rodzinnego w socjalizacyjny.	
--	--	---	--

		<p>Po czwarte, projektowana zmiana może prowadzić do paradoksalnego zwiększenia poziomu instytucjonalizacji części placówek. Placówki typu rodzinnego funkcjonujące obecnie w niewielkich domach lub mieszkaniach – często zarejestrowanych dla 6–8 dzieci – mogłyby zostać formalnie przekształcone w placówki socjalizacyjne, dla których ustawa przewiduje możliwość funkcjonowania do 14 dzieci. Powstaje jednak pytanie o realne warunki lokalowe, bezpieczeństwo, standard mieszkaniowy oraz możliwość dostosowania istniejącej infrastruktury do wymogów organizacyjnych placówek socjalizacyjnych. W praktyce może to oznaczać konieczność kosztownych inwestycji, zmian lokalowych lub reorganizacji całego systemu opieki, bez rzeczywistej poprawy jakości wsparcia dzieci.</p> <p>W naszej ocenie projektowana zmiana wymaga zatem pogłębionej refleksji nad rozwiązaniami przejściowymi i wdrożeniowymi, które pozwolą osiągnąć cele reformy bez naruszania stabilności istniejących form (?) opiekuńczych dzieci.</p> <p>W szczególności zasadne wydaje się rozważenie:</p> <ul style="list-style-type: none">• wprowadzenia odpowiednio długiego okresu przejściowego dla istniejących placówek opiekuńczych,• umożliwienia stopniowego wygaszania obecnych modeli organizacyjnych z poszanowaniem więzi dzieci i opiekunów,• dopuszczenia modeli opieki współdzielonej jako spełniających standard rodzinności pod warunkiem spełnienia określonych kryteriów jakościowych,• stworzenia regulacji przejściowych dotyczących kwalifikacji kadry w przypadku przekształcania placówek typu rodzinnego w placówki typu socjalizacyjnego,• umożliwienia osobom aktualnie sprawującym opiekę nad dziećmi dalszego wykonywania pracy przy jednoczesnym stworzeniu możliwości uzupełnienia kwalifikacji w odpowiednim czasie,• uwzględnienia doświadczenia zawodowego i ciągłości relacji opiekuńczych jako istotnych elementów oceny zdolności do dalszego sprawowania opieki nad dziećmi,• wypracowania mechanizmów oceny rzeczywistego standardu rodzinności placówki nie wyłącznie przez pryzmat formy organizacyjnej, lecz przede wszystkim jakości relacji, liczebności grupy dzieci oraz stabilności środowiska wychowawczego,• zapewnienia, aby proces przekształceń organizacyjnych nie prowadził do pogorszenia warunków bytowych dzieci ani do zwiększenia poziomu instytucjonalizacji opieki. <p>W naszej ocenie kierunek reformy powinien uwzględniać nie tylko model docelowy systemu, lecz również dobro dzieci już objętych pieczą zastępczą, dla których nadrzędną wartością pozostają stabilność, bezpieczeństwo emocjonalne i ciągłość relacji opiekuńczych. Reformowanie systemu nie powinno prowadzić do sytuacji, w której realizacja jednego standardu odbywa się kosztem osłabienia innych fundamentalnych standardów ochrony praw dziecka.</p>	
--	--	---	--

			Proces dostosowywania systemu do nowych standardów nie powinien prowadzić do wtórnej destabilizacji sytuacji dzieci już przebywających w pieczy zastępczej ani powodować utraty przez nie relacji z osobami, które faktycznie pełnią wobec nich funkcję trwałych opiekunów.	
2	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”		Proponuje się uzupełnienie projektu ustawy poprzez wprowadzenie przepisu o charakterze ogólnym, zgodnie z którym wszędzie tam, gdzie ustawa odnosi się do osoby prowadzącej rodzinny dom dziecka, należy odpowiednio uwzględnić również dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego – w zakresie, w jakim wykonuje on analogiczne zadania opiekuńczo-wychowawcze związane ze stałym, całodobowym sprawowaniem opieki nad dziećmi.	Wskazane formy opieki opierają się na zbliżonych założeniach dotyczących kameralnego środowiska wychowawczego, indywidualizacji wsparcia oraz sprawowania stałej, całodobowej opieki nad dziećmi. W praktyce część regulacji ustawowych oraz programów wsparcia odnosi się wyłącznie do rodzinnych form pieczy zastępczej, pomijając placówki typu rodzinnego, mimo podobieństwa wykonywanych zadań i charakteru pracy opiekuńczo-wychowawczej. Może to prowadzić do wątpliwości interpretacyjnych oraz nierównego traktowania podmiotów realizujących zbliżone funkcje w systemie pieczy zastępczej.
Uwagi do projektu ustawy				
	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 7c ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Proponuje się rozszerzenie katalogu osób objętych ochroną przewidzianą dla funkcjonariuszy publicznych również o osoby wykonujące zadania w punktach konsultacyjnych i innych formach specjalistycznego wsparcia rodziny realizowanych na podstawie ustawy.	Pozytywnie oceniamy objęcie ochroną przewidzianą dla funkcjonariuszy publicznych osób realizujących zadania z zakresu wspierania rodziny i pieczy zastępczej. Jednocześnie wątpliwości budzi pominięcie osób wykonujących zadania w punktach konsultacyjnych oraz innych formach specjalistycznego wsparcia rodziny, które w praktyce wykonują pracę o podobnym charakterze, obejmującą bezpośredni kontakt z rodzinami przeżywającymi trudności opiekuńczo-wychowawcze, sytuacje kryzysowe, konflikty rodzinne czy przypadki przemocy. Osoby te mierzą się z porównywalnym poziomem obciążeń, ryzyk oraz zagrożeń związanych z wykonywaniem obowiązków służbowych. Zasadne wydaje się zatem objęcie ich analogiczną ochroną prawną w celu zapewnienia spójności systemowej oraz równego traktowania podmiotów realizujących zadania na rzecz dziecka i rodziny.

2	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	brak regulacji w treści nowelizacji	<p>Art. 8.</p> <p>1. Rodzinie przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo- -wychowawczych, wójt zapewnia wsparcie, które polega w szczególności na: 8) wspieraniu rodzin dzieci przebywających długoterminowo w domach pomocy społecznej lub innych całodobowych placówkach opiekuńczych w procesie reintegracji rodziny, obejmującym w szczególności odbudowywanie więzi z dzieckiem oraz podejmowanie działań zmierzających do umożliwienia powrotu dziecka do rodziny, o ile jest to zgodne z dobrem dziecka.</p> <p>2. Wspieranie rodziny jest prowadzone w formie: 1) pracy z rodziną, w tym rodziną dziecka przebywającego w pieczy zastępczej albo w domu pomocy społecznej lub innej całodobowej placówce opiekuńczej;</p>	<p>Projektowana zmiana art. 8 ma na celu podkreślenie konieczności szczególnego wsparcia i jednoznaczne objęcie wsparciem rodzin dzieci przebywających długoterminowo w domu pomocy społecznej lub innej całodobowej placówce opiekuńczej (np. ZOL), na równi z rodzinami dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej. Odzwierciedla to podstawowy cel ustawy, jakim jest reintegracja rodziny i zapobieganie długotrwałej izolacji dziecka w opiece instytucjonalnej, przy zachowaniu nadrzędnej zasady dobra dziecka. Doprecyzowanie ust. 2 pkt 1 usuwa wątpliwości interpretacyjne co do zakresu podmiotowego pracy z rodziną oraz wzmacnia obowiązek gminy do aktywnego działania na rzecz odbudowy więzi i przygotowania ewentualnego powrotu dziecka do rodziny pod warunkiem, że gwarantuje dziecku bezpieczeństwo.</p>	
3	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 11 ust. 7 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	<p>Propozycja zapisu:</p> <p>W przypadku rodziny dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej, z której rodzeństwo tego dziecka zostało również umieszczone w pieczy zastępczej lub dziecko zostało po raz kolejny umieszczone w pieczy zastępczej rodzina ma prawo złożyć wniosek o przydzielenie asystenta rodziny. Decyzja kierownika jednostki organizacyjnej lub podmiotu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, jest podejmowana na podstawie opinii zespołu multiprofesjonalnego.</p>	<p>W przypadku rodzin, z którymi wcześniej prowadzona była już intensywna praca, a mimo to doszło do ponownego umieszczenia dziecka lub rodzeństwa w pieczy zastępczej, istnieją zazwyczaj poważne i długotrwałe trudności opiekuńczo-wychowawcze. Sąd i inne instytucje wykorzystały wcześniej wiele możliwości, by do tego nie doszło. Obecnie obserwowana jest przez asystentów rodziny sytuacja, że zbyt długo i zbyt dużo szans mają rodzice biologiczni, którym ograniczono prawa rodzicielskie lub których ich pozbawiono kosztem dobra dziecka, które mogłoby pójść do adopcji, zanim rozwinie się u niego trauma rozwojowa, związana ze zbyt długim narażaniem na czynniki blokujące rozwój, w tym zaniedbanie, oczekiwanie na uregulowanie sytuacji prawnej, zmiany środowiska przebywania, rotację dzieci w pieczy. Czym starsze dziecko, tym jest mniejsza szansa na jego adopcję i trudniej zniwelować jego zaburzenia związane z zaniedbanie i krzywdzeniem przez rodziców lub brak stałości opiekuna i miejsca.</p>	

				Decyzja dotycząca pracy z taką rodziną powinna być podejmowana na podstawie wniosku samej rodziny i opinii zespołu multiprofesjonalnego, złożonego z przedstawicieli instytucji pracujących z rodziną.	
4	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 11 ust. 13 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Proponuje się doprecyzowanie relacji pomiędzy wsparciem realizowanym przez asystenta rodziny a zadaniami organizatora rodzinnej pieczy zastępczej i koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej w przypadku przydzielenia asystenta rodziny rodzinie zastępczej spokrewnionej.	Pozytywnie oceniamy możliwość objęcia rodzin zastępczych spokrewnionych dodatkowym wsparciem. Jednocześnie projektowany przepis nie określa zasad współpracy oraz podziału kompetencji pomiędzy asystentem rodziny a koordynatorem rodzinnej pieczy zastępczej. Może to prowadzić do nakładania się kompetencji, rozproszenia odpowiedzialności oraz trudności organizacyjnych w zakresie planowania i koordynowania pracy z rodziną. Zasadne wydaje się doprecyzowanie charakteru wsparcia realizowanego przez asystenta rodziny oraz zasad współpracy z organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej.	
	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 11 ust. 13 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Propozycja zapisu: wykształcenie wyższe na kierunku pedagogika, pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna, pedagogika specjalna, pedagogika resocjalizacyjna, pedagogika opiekuńczo – wychowawcza, terapia pedagogiczna, psychologia, psychoprofilaktyka, socjologia, nauki o rodzinie, praca socjalna lub studia pokrewne.	Rodziny objęte wsparciem asystenta rodziny doświadczają złożonych trudności opiekuńczo-wychowawczych, w tym związanych z wychowywaniem dzieci z niepełnosprawnościami, zaburzeniami rozwojowymi lub podejmujących zachowania ryzykowne. W praktyce istnieje duże zapotrzebowanie na specjalistów posiadających wykształcenie z zakresu pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej, pedagogiki specjalnej, pedagogiki resocjalizacyjnej, pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej oraz terapii pedagogicznej. Projektowany katalog kierunków studiów jest zbyt wąski i może prowadzić do ograniczenia możliwości zatrudniania wykwalifikowanych specjalistów posiadających kompetencje adekwatne do pracy z rodzinami przeżywającymi trudności opiekuńczo-wychowawcze.	
5	Stowarzyszenie „SOS Wioski	projektowany art. 15 ust. 1 ustawy o wspieraniu	Art. 15. 1. Do zadań asystenta rodziny należy podejmowanie działań wspierających i zaradczych	Projektowana zmiana ma na celu doprecyzowanie katalogu zadań asystenta rodziny poprzez wyraźne wskazanie	

	Dziecięce w Polsce”	rodziny i systemie pieczy zastępczej	<p>w celu ochrony dobra dziecka i rodziny, w szczególności:</p> <p>9a) podejmowanie działań zapewniających, aby dziecko mogło w sposób swobodny wyrazić swoją opinię w sprawach go dotyczących oraz aby opinia ta została wzięta pod uwagę przy planowaniu pracy z rodziną i podejmowaniu rozstrzygnięć, z poszanowaniem jego wieku i stopnia dojrzałości;</p>	<p>obowiązku zapewnienia dziecku możliwości swobodnego wyrażenia opinii w sprawach go dotyczących oraz uwzględniania tej opinii w planowaniu pracy z rodziną i podejmowaniu rozstrzygnięć, stosownie do wieku i stopnia dojrzałości dziecka. Rozwiązanie to uzupełnia obecne brzmienie art. 15 ustawy, które koncentruje się na współpracy z członkami rodziny przy opracowaniu planu pracy i udzielaniu pomocy, lecz nie artykułuje wprost podmiotowej roli dziecka w tym procesie.</p> <p>Dodanie pkt 9a służy implementacji standardu wynikającego z art. 12 Konwencji o prawach dziecka, zgodnie z którym dziecko ma prawo do swobodnego wyrażania własnych poglądów we wszystkich sprawach, które go dotyczą, a jego opinii należy nadawać należytą wagę odpowiednio do wieku i dojrzałości. Wprowadzenie takiego obowiązku na poziomie ustawowym wzmacnia ochronę dobra dziecka w działaniach asystenta rodziny oraz poprawia jakość diagnozy i planowania wsparcia, ograniczając ryzyko podejmowania decyzji w oderwaniu od perspektywy dziecka.</p>	
6	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 15 ust. 1 pkt 1, 2, 16 i 17 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	<p>Proponuje się doprecyzowanie zasad realizacji zadań asystenta rodziny w przypadku umieszczenia dziecka poza powiatem lub województwem właściwym dla miejsca zamieszkania rodziny.</p>	<p>Projektowana nowelizacja znacząco wzmacnia rolę asystenta rodziny w procesie współpracy z podmiotami pieczy zastępczej oraz koordynacji planu pracy z rodziną z planem pomocy dziecku. Jednocześnie przepisy nie uwzględniają praktycznych trudności związanych z realizacją tych obowiązków w sytuacji umieszczenia dziecka w odległej placówce opiekuńczo-wychowawczej lub rodzinie zastępczej poza powiatem albo województwem właściwym dla miejsca zamieszkania rodziny. Wątpliwości budzi w szczególności sposób zapewnienia realnej współpracy asystenta rodziny z podmiotami pieczy zastępczej, udziału w zespołach i procesie planowania pracy z dzieckiem oraz organizacyjne i finansowe aspekty wykonywania tych zadań. Doprecyzowanie przepisów pozwoliłoby ograniczyć ryzyko</p>	

				trudności praktycznych i nierówności w dostępie rodzin do wsparcia.	
7	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 15 ust. 1 pkt 14	<p>Propozycja zapisu:</p> <p>monitorowanie sytuacji rodziny po osiągnięciu celów przez rodzinę i zakończeniu pracy z rodziną</p>	<p>Projektowany przepis przewiduje monitorowanie funkcjonowania rodziny po zakończeniu pracy z rodziną, niezależnie od przyczyn zakończenia współpracy. W praktyce jednak asystent rodziny nie ma możliwości monitorowania sytuacji rodziny w przypadku zakończenia współpracy z powodu braku współpracy ze strony rodziny albo jednostronnego zakończenia współpracy przez rodzinę. W takich przypadkach dalszą pracę ze środowiskiem prowadzi co do zasady pracownik socjalny. Proponowana zmiana doprecyzowuje, że monitorowanie dotyczy sytuacji, w których praca z rodziną została zakończona po osiągnięciu założonych celów pracy z rodziną.</p>	
8	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 15 ust. 3 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	<p>Ocena wstępna obejmuje:</p> <p>1) Ocenę sytuacji rodziny i dziecka, w tym określenie:</p> <p>a) zasobów rodzinnych i pozarodzinnych, b) potrzeb dziecka i poziomu ich zaspokojenia przez rodziców, c) potrzeb rodziny w obszarze socjalno-bytowym i poziomu ich zaspokojenia, d) umiejętności opiekuńczych, wychowawczych i społecznych rodziców;</p> <p>2. ocenę sytuacji rodziny i dziecka, w tym określenie:</p> <p>a) poziomu osiągnięcia efektów zawartych w planie pracy, b) potrzeb dziecka/dzieci zaspokojonych przez rodziców c) działań wykonanych, częściowo wykonanych i niewykonanych przez rodzinę, d) zadań wykonanych przez asystenta rodziny, e) rokowań co do dalszych zmian w rodzinie</p> <p>Plan pracy i jego aktualizacje obejmują:</p>	<p>Ocena oddzielnie (również na formularze) od planu pracy, zgodnie z etapami metodycznymi, tak jak jest obecnie stosowane w praktyce.</p>	

			Cele, działania, miejsce i terminy wykonania działań, osoby odpowiedzialne za ich wykonanie i efekty.		
9	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 15 ust. 8 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Proponuje się obniżenie maksymalnej liczby rodzin objętych jednocześnie pracą jednego asystenta rodziny z 15 do 10 rodzin. a) poziomu osiągnięcia efektów zawartych w planie pracy, b) potrzeb dziecka/dzieci zaspokojonych przez rodziców c) działań wykonanych, częściowo wykonanych i niewykonanych przez rodzinę, d) zadań wykonanych przez asystenta rodziny, e) rokowań co do dalszych zamian w rodzinie	Projektowana nowelizacja znacząco rozszerza zakres zadań i odpowiedzialności asystenta rodziny, w tym obowiązki związane z koordynacją działań wielu podmiotów, prowadzeniem dokumentacji, aktualizacją planów pracy z rodziną, współpracą z sądem oraz wsparciem rodzin dzieci przebywających w pieczy zastępczej lub innych formach całodobowej opieki. Jednocześnie utrzymanie limitu 15 rodzin może istotnie ograniczać możliwość prowadzenia skutecznej, pogłębionej i regularnej pracy z rodziną, szczególnie w przypadku rodzin o wysokim poziomie trudności i wielopropblematowości. Obniżenie limitu do 10 rodzin zwiększyłoby realną efektywność wsparcia, umożliwiło bardziej indywidualną pracę z rodziną oraz lepiej odpowiadałoby standardowi intensywnej pracy środowiskowej, do której odwołuje się projektowana nowelizacja.	
10	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 31a-31e ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Art. 31a. 1. Osoba, która przebywała w rodzinie zastępczej niezawodowej lub zawodowej albo rodzinnym domu dziecka i ukończyła 25 rok życia oraz: 1) legitymuje się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności oraz 2) jest niezdolna do samodzielnej egzystencji oraz 3) proces usamodzielnienia, o którym mowa w art. 139c, nie doprowadził do możliwości zamieszkania przez nią poza dotychczasową rodziną zastępczą lub rodzinnym domem dziecka – może przebywać w rodzinie opiekuńczej.	Projektowana zmiana rozszerza krąg osób uprawnionych do przebywania w rodzinie opiekuńczej o byłych wychowanków z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, jeżeli są oni niezdolni do samodzielnej egzystencji i proces usamodzielnienia nie doprowadził do możliwości samodzielnego zamieszkania. Rozwiązanie to eliminuje nadmiernie zawężające kryterium oparte wyłącznie na znacznym stopniu niepełnosprawności, lepiej odzwierciedla faktyczny poziom zależności od wsparcia innych osób i umożliwia utrzymanie tych osób w sprawdzonym środowisku rodzinnym.	
11	Stowarzyszenie „SOS Wioski	projektowany art. 31 c ustawy o wspieraniu	3. W przypadku łączenia funkcji rodziny opiekuńczej z pełnieniem funkcji rodziny zastępczej zawodowej lub prowadzeniem rodzinnego domu dziecka lub placówki	Doprecyzowanie ust. 3, poprzez objęcie nim także sytuacji łączenia funkcji rodziny opiekuńczej z prowadzeniem placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego,	

	Dziecięce w Polsce”	rodziny i systemie pieczy zastępczej	opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego , w tym przez małżonka osoby pełniące funkcję rodziny opiekuńczej, rodzinie opiekuńczej przysługuje miesięczne wynagrodzenie w wysokości nie niższej niż 50% kwoty, o której mowa w ust. 1.	porządkuje system i zapewnia równe traktowanie podmiotów realizujących analogiczne zadania opiekuńcze.	
12	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 33a ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Art. 33a. 2. Jeżeli w rodzeństwie umieszczonym w pieczy zastępczej jest co najmniej jedno dziecko, które nie ukończyło 10 roku życia, rodzeństwo umieszcza się co do zasady w rodzinnej pieczy zastępczej, w tej samej rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka lub placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego, chyba że byłoby to sprzeczne z ich dobrem.	Dodanie ust. 2 ma na celu wprowadzenie wyraźnej reguły ustawowej, że w przypadku rodzeństwa, w którym jest dziecko poniżej 10 roku życia, co do zasady powinno ono być umieszczane razem i w rodzinnej pieczy zastępczej.	
13	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 38a ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Art. 38a. ust. 1. pkt. 2) szczegółowe informacje o dziecku i jego sytuacji rodzinnej, uwzględniające również przyczyny umieszczenia dziecka w pieczy, w tym informacje o rodzeństwie i jego miejscu przebywania i rodzicach dziecka;	Projektowana zmiana doprecyzowuje zakres informacji przekazywanych o dziecku poprzez wyraźne wskazanie obowiązku podania nie tylko faktu posiadania rodzeństwa, ale także miejsca jego przebywania. Umożliwia to lepsze planowanie kontaktów między rodzeństwem oraz działań zmierzających do ich wspólnego umieszczenia.	
14	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 38b ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Art. 38b. 6. Zarząd województwa sprawuje kontrolę nad regionalnymi placówkami opiekuńczo-terapeutycznymi oraz innymi instytucjami, w których przebywają dzieci, których rodzicom została odebrana, ograniczona lub zawieszona władza rodzicielska, a także monitoruje sytuację dzieci, których rodzicom odebrano, ograniczono lub zawieszono władzę rodzicielską, przebywających w domach pomocy społecznej i zakładach opiekuńczo-leczniczych i innych podobnych instytucjach, we współpracy z właściwymi organami sprawującymi nadzór nad tymi jednostkami. 7. Zarząd województwa może upoważnić, w formie pisemnej, członka zarządu województwa, pracownika urzędu marszałkowskiego lub innej jednostki organizacyjnej województwa do	Projektowana zmiana ma na celu rozszerzenie zakresu zadań zarządu województwa z samej kontroli wyłącznie nad regionalnymi placówkami opiekuńczo-terapeutycznymi na szersze monitorowanie sytuacji dzieci z pieczy zastępczej, które przebywają także w domach pomocy społecznej, zakładach opiekuńczo-leczniczych i innych podobnych instytucjach, we współpracy z organami nadzorującymi te jednostki. Takie doprecyzowanie wzmacnia systemową odpowiedzialność samorządu województwa za ochronę praw dzieci z pieczy zastępczej niezależnie od typu placówki, w której faktycznie przebywają, oraz ułatwia koordynację nadzoru między różnymi systemami (pieczy, pomocy społecznej, ochrony zdrowia).	

			<p>sprawowania kontroli i monitorowania, o której mowa w ust. 6.</p>	<p>Dostosowanie ust. 7 polegające na objęciu nim zarówno czynności kontrolnych, jak i monitorujących zapewnia spójność wewnętrzną przepisu.</p>	
15	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 43 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	<p>Art. 43. 8. W przypadku o którym mowa w ust. 7, organizator rodzinnej pieczy zastępczej, który pozytywnie wstępnie zakwalifikował kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, jest obowiązany do zapewnienia szkolenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1 lub ust. 1a, w terminie do 3 miesięcy od dnia złożenia przez kandydata wniosku.</p>	<p>Dodanie słowa „do” przed określeniem terminu ma na celu doprecyzowanie, że 3-miesięczny okres na zapewnienie szkolenia stanowi termin maksymalny, a nie sztywną datę jego rozpoczęcia lub zakończenia. Zmiana ta usuwa wątpliwości interpretacyjne, podkreślając, że organizator rodzinnej pieczy zastępczej powinien zorganizować szkolenie możliwie jak najszybciej, nie później jednak niż w ciągu 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku przez kandydata.</p>	
16	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 47 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	<p>Art. 47. 8. W przypadku niestwierdzenia ustania przyczyny umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka, o której mowa w ust. 6 w terminie do 12 miesięcy od dnia umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej, organizator rodzinnej pieczy zastępczej składa do właściwego sądu wniosek, o którym mowa w ust. 7, chyba że wniosek ten został już złożony.</p>	<p>Dodanie słowa „do” przed określeniem terminu ma na celu doprecyzowanie, że 12-miesięczny okres na złożenie przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej wniosku do sądu stanowi termin maksymalny, a nie sztywną datę, w której czynność powinna nastąpić. Zmiana ta usuwa wątpliwości interpretacyjne, podkreślając obowiązek możliwie jak najszybszego wystąpienia do sądu w razie braku ustania przyczyny umieszczenia dziecka w pieczy, nie później jednak niż w ciągu 12 miesięcy od dnia umieszczenia dziecka, co sprzyja sprawniejszemu uregulowaniu jego sytuacji prawnej.</p>	
17	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 50 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	<p>Art. 50. 1) zapewnić dziecku pieczę w innej rodzinie zastępczej, z zachowaniem, w miarę możliwości, dotychczasowych więzi dziecka, w szczególności z rodzeństwem, oraz warunków jego funkcjonowania, w tym kontynuacji nauki;</p> <p>2) wyznaczyć inną osobę, spełniającą warunki dla prowadzącego rodzinny dom dziecka, o których mowa w art. 7b ust. 1 i 1b oraz art. 42, i powierzyć jej prowadzenie rodzinnego domu dziecka, a gdy nie jest to możliwe, zapewnić dzieciom pieczę w rodzinie zastępczej lub innym rodzinnym domu dziecka, w pierwszej kolejności na terenie tej</p>	<p>Projektowana zmiana doprecyzowuje obowiązki starosty w razie konieczności zmiany miejsca pobytu dziecka, nakładając wymóg – w miarę możliwości – zachowania dotychczasowych więzi dziecka, w szczególności z rodzeństwem, oraz ciągłości jego funkcjonowania, w tym kontynuacji nauki. Odwołuje się to do zasady nierozdzielania rodzeństwa oraz prawa dziecka do stabilnego środowiska wychowawczego, akcentowanych w prawie rodzinnym i standardach pieczy zastępczej.</p>	

			<p>samej gminy lub powiatu, z zachowaniem, w miarę możliwości, ciągłości środowiska wychowawczego.</p>	<p>Doprecyzowanie pkt 2 poprzez wskazanie, że nowa rodzina zastępcza lub rodzinny dom dziecka powinna być w pierwszej kolejności zlokalizowana na terenie tej samej gminy lub powiatu, służy minimalizowaniu dodatkowych strat dziecka związanych z kolejną zmianą miejsca pobytu, takich jak zerwanie relacji rówieśniczych czy konieczność zmiany szkoły, oraz wzmacnia zasadę ciągłości środowiska wychowawczego. Rozwiązanie to lepiej realizuje nadrzędną zasadę dobra dziecka przy jednoczesnym pozostawieniu organowi marginesu uznania („w miarę możliwości”) w sytuacjach, gdy pełne spełnienie tych warunków nie jest obiektywnie możliwe.</p>	
18	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 54 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	<p>Art. 54. 2. Z rodziną zastępczą niezawodową spełniającą warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej w zakresie szkoleń, o których mowa w art. 44 ust. 1, posiadającą pozytywną ocenę, starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił wykonywanie tego zadania na podstawie art. 190 albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, może zawrzeć, na jej wniosek, umowę rodzicielstwa zastępczego, o której mowa w art. 55a ust. 1, w zakresie pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej.</p>	<p>Zmiana polegająca na zastąpieniu „pozytywnej opinii koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej” sformułowaniem „posiadającą pozytywną ocenę” ma na celu dostosowanie przepisu do systematyki ustawy, która posługuje się pojęciem okresowej oceny rodziny zastępczej. Dzięki temu kryterium zawarcia umowy rodzicielstwa zastępczego opiera się na istniejącej, udokumentowanej ocenie rodziny i nie wymaga sporządzania odrębnej oceny koordynatora.</p>	
19	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 54 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	<p>Art. 54. 7c. W przypadku odmowy, o której mowa w ust. 7b, rodzinie przysługuje prawo dochodzenia swych roszczeń na drodze postępowania cywilnego przed sądem powszechnym.</p> <p>7d. Niezależnie od uprawnień, o których mowa w ust. 7c, rodzina może wnieść skargę na działalność starosty albo pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej do właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego lub do wojewody, w trybie przepisów o skargach i wnioskach.</p>	<p>Dodanie ust. 7b ma na celu zapewnienie przejrzystości i weryfikowalności decyzji o odmowie zawarcia umowy poprzez nałożenie obowiązku sporządzenia jej w formie pisemnej wraz ze szczegółowym uzasadnieniem, co umożliwi rodzinie poznanie rzeczywistych przyczyn odmowy i ocenę zasadności dalszych kroków prawnych.</p> <p>Dodanie ust. 7c–7d porządkuje sytuację prawną rodzin, potwierdzając przysługujące im prawo do dochodzenia roszczeń przed sądem powszechnym w związku z odmową zawarcia umowy o charakterze cywilnoprawnym oraz prawo do wniesienia skargi na działanie starosty lub organizatora w trybie przepisów o skargach i wnioskach, co wzmacnia gwarancje</p>	

				realizacji konstytucyjnego prawa do sądu i zewnętrznej kontroli działań organów.	
20	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 55 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Art. 55. 1aa. Pierwsza umowa rodzicielstwa zastępczego z kandydatem spełniającym warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka może być zawarta na czas określony nie dłuższy niż 24 miesiące, z terminem wypowiedzenia umowy nie krótszym niż 30 dni .	Zmiana polegająca na wydłużeniu minimalnego okresu wypowiedzenia pierwszej umowy rodzicielstwa zastępczego z 2 tygodni do 30 dni ma na celu zwiększenie stabilności sytuacji rodziny zastępczej zawodowej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka oraz ograniczenie ryzyka nagłego przerwania współpracy, co mogłoby negatywnie odbić się na dzieciach pozostających pod ich opieką. Dłuższy okres wypowiedzenia jest bardziej adekwatny do odpowiedzialnego, profesjonalnego charakteru tej funkcji i zbliża standard ochrony stron umowy do rozwiązań przyjmowanych w prawie pracy w odniesieniu do stosunków trwających dłużej niż kilka miesięcy.	
21	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 57 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Art. 57. 1a. W przypadku gdy w rodzinie zastępczej przebywa więcej niż 3 dzieci lub co najmniej jedno dziecko z orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności lub ze zdiagnozowanym Spektrum Płodowych Zaburzeń Alkoholowych FASD , na wniosek rodziny zastępczej, zatrudnia się osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich. Przepisy art. 64 ust. 3-6 stosuje się.	Zmiana ma na celu powiązanie prawa do zatrudnienia osoby do pomocy nie tylko z liczbą dzieci w rodzinie zastępczej, lecz także z realnym poziomem obciążenia opiekuńczego wynikającym z niepełnosprawności lub FASD u dziecka. Dzieci z orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności oraz dzieci z FASD wymagają ponadstandardowej, intensywnej opieki i wsparcia, co uzasadnia przyznanie rodzinie zastępczej uprawnienia do uzyskania pomocy niezależnie od przekroczenia progu „więcej niż 3 dzieci”.	
22	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 61a ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Art. 61a. 1. Z rodziną zastępczą zawodową, w której wychowuje się co najmniej 6 dzieci, lub co najmniej troje dzieci z orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności lub ze zdiagnozowanym Spektrum Płodowych Zaburzeń Alkoholowych FASD , spełniającą warunki do prowadzenia rodzinnego domu dziecka w zakresie szkoleń, o których mowa w art. 44 ust. 1, starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, zawiera na jej wniosek, umowę rodzicielstwa zastępczego,	Zmiana ma na celu powiązanie uprawnienia do przekształcenia rodziny zastępczej zawodowej w rodzinny dom dziecka nie tylko z liczbą wychowywanych dzieci, ale także z realnym poziomem obciążenia opiekuńczego wynikającym z niepełnosprawności lub FASD u dzieci. Dzieci z orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności oraz dzieci z FASD wymagają ponadstandardowej, intensywnej opieki i specjalistycznego wsparcia, co sprawia, że rodzina wychowująca co najmniej troje takich dzieci faktycznie realizuje zadania zbliżone	

			o której mowa w art. 55a ust. 1, w zakresie prowadzenia rodzinnego domu dziecka.	zakresem i skalą do rodzinnego domu dziecka, a tym samym powinna mieć możliwość uzyskania odpowiedniego statusu i wynikających z niego uprawnień.	
23	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 64 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Art. 64. 2. W rodzinnym domu dziecka, w którym przebywa więcej niż 4 dzieci, lub co najmniej jedno dziecko z orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności lub ze zdiagnozowanym Spektrum Płodowych Zaburzeń Alkoholowych FASD , odpowiednio starosta organizujący rodzinny dom dziecka, podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190 albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, na wniosek prowadzącego rodzinny dom dziecka, zatrudnia osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich.	Zmiana polegająca na dodaniu przesłanki „co najmniej jedno dziecko z orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności lub ze zdiagnozowanym FASD” ma na celu powiązanie prawa do zatrudnienia osoby do pomocy w rodzinnym domu dziecka nie tylko w związku z liczbą dzieci, lecz także z realnym poziomem obciążenia opiekuńczego. Dzieci z takimi orzeczeniami oraz z FASD wymagają ponadstandardowej, intensywnej opieki, terapii i wsparcia w codziennym funkcjonowaniu, co istotnie zwiększa nakład pracy prowadzącego rodzinny dom dziecka, nawet gdy liczba wychowanków nie przekracza progu „więcej niż 4 dzieci”, dlatego uzasadnione jest przyznanie prawa do osoby wspierającej już przy wystąpieniu tej jakościowej przesłanki.	
24	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 66 ust 2 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	2. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej, we współpracy z rodziną zastępczą, prowadzącym rodzinny dom dziecka lub rodziną pomocową, rozpoznaje potrzeby w zakresie pomocy, o której mowa w ust. 1, oraz podejmuje działania zmierzające do jej zorganizowania.	Modyfikacja ust. 2 przesuwą akcent z biernego oczekiwania na zgłoszenie potrzeby przez rodzinę na aktywne rozpoznawanie tych potrzeb.	
25	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 71 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Art. 71. 3. Wraz z zawiadomieniem, o którym mowa w ust. 1, odpowiednio powiatowe centrum pomocy rodzinie albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, informuje sąd o osobach bliskich dziecku , rodzinach zastępczych i rodzinnych domach dziecka, w których można umieścić dziecko, o osobach spełniających warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka.	Dodanie zwrotu „o osobach bliskich dziecku” ma na celu zobowiązanie organizatora rodzinnej pieczy zastępczej do przekazywania sądowi informacji nie tylko o dostępnych rodzinach zastępczych i rodzinnych domach dziecka, ale także o osobach z kręgu bliskich dziecku (krewnych, powinowatych, osób związanych emocjonalnie), które mogą stanowić potencjalne środowisko opiekuńcze. Rozwiązanie to ułatwia sądowi wybór formy pieczy respektując jego więzi z osobami bliskimi.	
26	Stowarzyszenie „SOS Wioski	projektowany art. 76a ust. 4 pkt 6	Proponuje się doprecyzowanie, że warunek posiadania uprawnień do prowadzenia szkoleń dla	Projektowany wymóg samodzielnego prowadzenia szkoleń przez pozarządowego	

	Dziecięce w Polsce”	ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka jest spełniony również w sytuacji, gdy pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej zapewnia kandydatom dostęp do szkoleń prowadzonych przez uprawniony podmiot na podstawie programu zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw rodziny.	organizatora rodzinnej pieczy zastępczej w praktyce może to stanowić nadmierne obciążenie organizacyjne i finansowe, szczególnie przy jednoczesnym ograniczeniu skali działania pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej przewidzianym w art. 76a ust. 7 projektu. Jednocześnie standard i jakość szkoleń pozostają zabezpieczone poprzez obowiązek realizacji programów zatwierdzonych przez ministra właściwego do spraw rodziny. Umożliwienie korzystania ze szkoleń realizowanych przez uprawnione podmioty zwiększyłoby elastyczność systemu oraz ograniczyło bariery organizacyjne dla podmiotów pozarządowych realizujących zadania organizatora rodzinnej pieczy zastępczej.	
27	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	propozycja: po art. 76 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej dodaje się art. 76a - 76c	<p>Art. 76a. 1. W przypadku: 5) dzieci umieszczonych lub przebywających w domu pomocy społecznej lub zakładach opiekuńczo-leczniczych</p> <p>- w celu zapewnienia dzieciom rodzinnej pieczy zastępczej, zadania, o których mowa w art. 76 ust. 4, realizuje pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej.</p> <p>5. 3) całkowitą kalkulację szacowanych kosztów związanych z funkcjonowaniem i wykonywaniem zadań pozarządowego organizatora pieczy zastępczej, w tym administracyjnych, wraz z uwzględnieniem szacowanych dla poszczególnych form rodzinnej pieczy zastępczej wysokości świadczeń lub środków finansowych odpowiednio na:</p>	<p>Celem proponowanej zmiany jest rozszerzenie katalogu sytuacji z ust. 1 pkt 5 o dzieci umieszczone lub przebywające w zakładach opiekuńczo-leczniczych pozwala objąć wsparciem pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej także te dzieci, które formalnie nie przebywają w pieczy, ale faktycznie przebywają w instytucji medyczno-opiekuńczej. Dzięki temu przepis zapobiega ich „uwięzieniu” w systemie zdrowia bez aktywnego działania na rzecz znalezienia rodziny.</p> <p>Doprecyzowanie ust. 5 pkt 3 pozwala na wyraźne wskazanie na koszty administracyjne w całkowitej kalkulacji szacowanych kosztów funkcjonowania pozarządowego organizatora pieczy porządkuje zasady finansowania. Uznaje, że rzetelne wykonywanie zadań (w tym rekrutacja, szkolenie, nadzór, dokumentacja, sprawozdawczość) wymaga pokrycia również kosztów zaplecza organizacyjnego, co zwiększa transparentność kalkulacji i zmniejsza ryzyko niedoszacowania umów zawieranych z organizacjami pozarządowymi.</p>	

28	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	propozycja: po art. 76 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej dodaje się art. 76a - 76c	<p>Art. 76a. 3a. Przez poważne nieprawidłowości w działalności organizacji pozarządowej, podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, o których mowa w ust.3, rozumie się w szczególności:</p> <p>a. rażące lub uporczywe naruszanie przepisów prawa, w tym przepisów dotyczących ochrony praw dziecka, finansów publicznych, rachunkowości oraz ochrony danych osobowych;</p> <p>b. wykorzystanie środków publicznych niezgodnie z przeznaczeniem lub warunkami określonymi w umowie o realizację zadania publicznego;</p> <p>c. działania lub zaniechania stwarzające istotne zagrożenie dla życia, zdrowia lub bezpieczeństwa dzieci będących pod opieką;</p> <p>d. odmowę poddania się kontroli lub utrudnianie kontroli prowadzonej przez uprawnione organy w zakresie realizacji zadań publicznych;</p> <p>e. inne naruszenia obowiązków wynikających z umowy lub przepisów prawa, które mimo wezwania nie zostały usunięte w wyznaczonym terminie.</p>	<p>Dodanie ust. 3a ma na celu doprecyzowanie pojęcia „poważnych nieprawidłowości” w działalności organizacji pozarządowych realizujących zadania organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, tak aby kryteria rozwiązania współpracy nie miały charakteru uznaniowego, lecz były oparte na jasnym, ustawowym katalogu zachowań. Wskazanie wprost na rażące lub uporczywe naruszanie prawa (w szczególności w obszarze ochrony praw dziecka, finansów publicznych, rachunkowości, ochrony danych osobowych), nieprawidłowe wykorzystanie środków publicznych, działania stwarzające zagrożenie dla dzieci, odmowę lub utrudnianie kontroli oraz niewykonywanie obowiązków mimo wezwania odwołuje się do standardów nadzoru nad NGO realizującymi zadania publiczne i do nowych wymogów w zakresie ochrony małoletnich, a jednocześnie zwiększa transparentność i przewidywalność decyzji administracji wobec tych podmiotów.</p>	
29	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	proponowany art. 76a ust. 7 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	<p>Proponuje się rozważenie wprowadzenia wyłączeń od limitu, o którym mowa w art. 76a ust. 7, w szczególności w odniesieniu do dzieci wymagających pilnego zabezpieczenia, dzieci poniżej 10. roku życia, rodzeństw, dzieci z niepełnosprawnościami, dzieci wymagających specjalistycznego wsparcia.</p>	<p>Projektowany limit może ograniczać możliwość tworzenia miejsc pieczy zastępczej w sytuacjach, w których system publiczny nie dysponuje odpowiednimi zasobami lub nie jest w stanie zapewnić dziecku adekwatnej formy opieki. Dotyczy to w szczególności dzieci wymagających pilnego umieszczenia, dzieci młodszych, dzieci z niepełnosprawnościami lub szczególnymi potrzebami oraz rodzeństw, dla których zapewnienie odpowiedniego miejsca w pieczy zastępczej jest szczególnie trudne. Wprowadzenie wyłączeń od limitu w sytuacjach wymagających szybkiej i specjalistycznej interwencji pozwoliłoby lepiej</p>	

				zabezpieczyć dobro dziecka oraz zwiększyć elastyczność systemu pieczy zastępczej.	
30	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	proponowany art. 77 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Art. 77. 4a) organizacja spotkań dzieci znajdujących się w pieczy zastępczej z rodziną - na wniosek rodziny zastępczej lub osób prowadzących rodzinny dom dziecka, w tym, jeżeli jest to konieczne, zapewnienie monitorowania tych spotkań;	<p>Dodanie zwrotu „w tym, jeżeli jest to konieczne, zapewnienie monitorowania tych spotkań” ma na celu jednoznaczne wskazanie, że organizator rodzinnej pieczy zastępczej może – w sytuacjach tego wymagających – zapewnić nadzorowane, monitorowane kontakty dziecka z rodziną, gdy jest to potrzebne dla ochrony jego dobra i bezpieczeństwa.</p> <p>Rozwiązanie to porządkuje praktykę organizowania kontaktów w obecności osób trzecich lub w miejscach specjalistycznych, znaną z orzecznictwa w sprawach o kontakty, i zapewnia ramy prawne do stosowania monitoringu (rozumianego jako nadzór przebiegu spotkania), przy jednoczesnym zachowaniu zasady, że sięga się po tę formę wyłącznie wtedy, gdy przemawia za tym dobro dziecka.</p>	
31	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	proponowana zmiana art. 93 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	<p>Art. 93. 5) zapewnia dziecku dostęp do kształcenia dostosowanego do jego wieku i możliwości rozwojowych; w tym, w miarę możliwości, do oferty edukacyjnej, doradczej i rynku pracy dostępnych na terenie powiatu pochodzenia dziecka lub w miejscu planowanego usamodzielnienia, tak aby położenie placówki nie ograniczało szans dziecka na start w dorosłość;</p> <p>6) obejmuje dziecko działaniami terapeutycznymi; uwzględniającymi doświadczenia straty, traumy i pobytu w pieczy zastępczej, z poszanowaniem jego gotowości do udziału w terapii;</p> <p>6a) stwarza dziecku warunki do budowania i utrzymywania bezpiecznych relacji z osobami dorosłymi oraz rówieśnikami, w szczególności poprzez organizowanie grup wsparcia i zajęć dla dzieci oraz pełnoletnich wychowanków z podobnym doświadczeniem życiowym,</p>	<p>Zmiana doprecyzowuje katalog zadań placówki opiekuńczo-wychowawczej tak, aby obejmowały one nie tylko bieżącą opiekę, ale też systemowe przygotowanie dziecka do dorosłości oraz wsparcie po opuszczeniu placówki. Odniesienie do edukacji w miejscu pochodzenia lub planowanego usamodzielnienia, działań terapeutycznych uwzględniających doświadczenia traumy oraz budowania bezpiecznych relacji odpowiada na wyniki badań i kontroli wskazujących na słabe przygotowanie wychowanków do samodzielnego życia oraz niewystarczające wsparcie emocjonalne i społeczne w placówkach.</p> <p>Obowiązki placówek zostają powiązane z realnymi potrzebami młodych dorosłych po pieczy – w zakresie planowania edukacji i kariery, wsparcia w kryzysach oraz utrzymywania relacji z osobami znaczącymi.</p>	

			<p>8) udziela wsparcia pełnoletnim wychowankom po opuszczeniu przez nich placówki opiekuńczo-wychowawczej, z uwzględnieniem różnych etapów ich wchodzenia w dorosłość, w szczególności:</p> <p>a) zapewnia dziecku stałego opiekuna usamodzielnienia, odpowiedzialnego za indywidualną pracę z dzieckiem, w szczególności za prowadzenie rozmów dotyczących planów życiowych, edukacyjnych i zawodowych oraz przygotowanie dziecka do dorosłego życia;</p> <p>b) zapewnia, aby plan usamodzielnienia, był opracowywany i okresowo aktualizowany w formie rozmowy z dzieckiem, z uwzględnieniem jego marzeń, obaw oraz zmieniającej się sytuacji życiowej.</p>		
32	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	brak regulacji	<p>Art. 95a.</p> <p>1. Umieszczenie małoletniego w domu pomocy społecznej lub zakładzie opiekuńczo-leczniczym następuje wyłącznie w wyjątkowych przypadkach, gdy ze względu na stan zdrowia, stopień niepełnosprawności lub inne szczególne okoliczności nie jest możliwe zapewnienie dziecku odpowiedniej opieki i wsparcia w rodzinie biologicznej lub w rodzinnej pieczy zastępczej, w tym rodzinach zastępczych specjalistycznych.</p> <p>2. Pobyt dziecka w domu pomocy społecznej lub zakładzie opiekuńczo-leczniczym ma charakter tymczasowy i służy zapewnieniu niezbędnej opieki i terapii do czasu powrotu dziecka do rodziny biologicznej lub zorganizowania dla dziecka rodzinnej formy pieczy zastępczej.</p> <p>3. Przepisy Art. 95. ust. 1. i Art. 96 stosuje się odpowiednio do domów pomocy społecznej i zakładów opiekuńczo-leczniczych.</p> <p>4. Przepisy niniejszego działu dotyczące oceny sytuacji dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej, planu pomocy dziecku, pracy z</p>	<p>Proponowany art. 95a porządkuje zasady umieszczania dzieci w domach pomocy społecznej i zakładach opiekuńczo-leczniczych, wprost przesadzając, że są to rozwiązania absolutnie wyjątkowe i tymczasowe, stosowane tylko wtedy, gdy ze względu na stan zdrowia, stopień niepełnosprawności lub inne szczególne okoliczności nie da się zapewnić dziecku adekwatnej opieki w rodzinie biologicznej albo w rodzinnej pieczy zastępczej, w tym specjalistycznej. Taki zapis wzmacnia aksjologiczną nadrzędność środowiska rodzinnego nad instytucjonalnym i ogranicza praktykę kierowania dzieci do DPS lub ZOL jako „domyślnego” rozwiązania, zamiast aktywnego poszukiwania rodzinnych form opieki.</p> <p>Uregulowanie, że pobyt w DPS lub ZOL ma charakter tymczasowy oraz że stosuje się odpowiednio przepisy o ocenie sytuacji dziecka, planie pomocy dziecku, pracy z rodziną i przygotowaniu do przysposobienia, zapobiega „zamrożeniu” sytuacji prawnej dziecka w systemie opieki długoterminowej bez perspektywy zmiany. Zobowiązuje to</p>	

			<p>rodziną oraz przygotowania do przysposobienia stosuje się odpowiednio do dzieci umieszczonych w domach pomocy społecznej i zakładach opiekuńczo-leczniczych.</p> <p>Koordinator rodzinnej pieczy zastępczej, we współpracy z podmiotem prowadzącym dom pomocy społecznej lub zakład opiekuńczo-leczniczy, uwzględnia dziecko, o którym mowa w ust. 1, w planowaniu umieszczeń w rodzinnej pieczy zastępczej, w szczególności w rodzinach zastępczych specjalistycznych.</p>	<p>podmioty prowadzące DPS/ZOL i koordynatora rodzinnej pieczy do stałego planowania drogi wyjścia dziecka – powrotu do rodziny lub przeniesienia do rodzinnej pieczy zastępczej, z pierwszeństwem rodzin specjalistycznych – oraz do objęcia dziecka takim samym standardem ochrony jak dzieci w pieczy zastępczej, mimo że formalnie przebywa ono w innej części systemu.</p>	
33	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 108 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	<p>Art. 108. 1. Na wniosek dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej lub na wniosek wychowawcy, za zgodą dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej, po zasięgnięciu opinii powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej określonych na podstawie art. 196, starosta powiatu, który skierował dziecko do placówki opiekuńczo-wychowawczej, może przenieść dziecko do innej placówki opiekuńczo-wychowawczej tego samego typu, biorąc pod uwagę w szczególności dobro dziecka oraz wyrażone przez nie zdanie i opinię w sprawie przeniesienia.</p>		
34	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	brak regulacji	<p>Art. 109. 1. W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej są umieszczane</p> <p>dzieci, powyżej 10. roku życia, wymagające szczególnej opieki, które ze względu na stan zdrowia wymagający stosowania specjalistycznej opieki i rehabilitacji nie mogą zostać umieszczone w rodzinnej pieczy zastępczej lub w placówce opiekuńczo-wychowawczej.</p>	<p>Dodanie w art. 109 wyraźnego ograniczenia, że do regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej mogą być kierowane dzieci „powyżej 10. roku życia”, ma na celu dostosowanie przepisów dotyczących tej formy instytucjonalnej opieki do ogólnej zasady ograniczania umieszczania młodszych dzieci w placówkach oraz preferowania wobec nich rodzinnych form pieczy. Obecnie przepis nie zawiera dolnej granicy wieku, co w praktyce dopuszcza kierowanie także młodszych dzieci do RPOT, mimo że standardy systemu pieczy oraz rekomendacje krajowe i międzynarodowe wskazują na szczególnie negatywne skutki wczesnej</p>	

				<p>instytucjonalizacji dla dzieci poniżej 10 lat, a zwłaszcza w pierwszych latach życia.</p> <p>Wprowadzenie progu wieku 10 lat porządkuje system, zrównując zasady kierowania do RPOT z zasadami dotyczącymi innych placówek całodobowych i wymuszając w pierwszej kolejności poszukiwanie dla młodszych dzieci rozwiązań w rodzinnej pieczy zastępczej, w tym w rodzinach specjalistycznych, a także w wyspecjalizowanych formach opieki medycznej i rehabilitacyjnej zorganizowanych w warunkach możliwie najbardziej zbliżonych do domowych. Rozwiązanie to lepiej realizuje zasadę dobra dziecka oraz wpisuje się w kierunek deinstytucjonalizacji pieczy nad najmłodszymi.</p>	
35	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 131 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Art. 131. 2. Po dokonaniu oceny sytuacji dziecka organizator rodzinnej pieczy zastępczej formułuje ją na piśmie, a następnie przekazuje je do właściwego sądu wraz z opinią dziecka i opinią dotyczącą zasadności dalszego pobytu dziecka w pieczy zastępczej,	<p>Projektowana zmiana art. 131 ust. 2 polega na wprowadzeniu obowiązku uwzględnienia opinii dziecka w sporządzanej przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej ocenie jego sytuacji.</p> <p>Celem tej regulacji jest wzmocnienie podmiotowości dziecka oraz zapewnienie realizacji jego prawa do wyrażania własnych poglądów w sprawach, które go dotyczą, stosownie do wieku i stopnia dojrzałości. Dotychczasowa praktyka wskazuje, że głos dziecka nie zawsze jest w sposób wystarczający i systemowy uwzględniany w procesie oceny jego sytuacji oraz podejmowania decyzji dotyczących dalszego pobytu w pieczy zastępczej.</p>	
36	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 136 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Art. 136. dodanie ust. 1a) wysłuchania dziecka;	<p>Projektowana zmiana art. 136 polega na wprowadzeniu obowiązku wysłuchania dziecka jako elementu oceny jego sytuacji dokonywanej przez zespół.</p> <p>Celem regulacji jest zapewnienie realnego udziału dziecka w procedurach, które bezpośrednio go dotyczą, oraz wzmocnienie jego podmiotowości. Wprowadzenie wyraźnego wskazania obowiązku wysłuchania</p>	

				<p>dziecka eliminuje wątpliwości interpretacyjne i sprzyja ujednoczeniu praktyki działania zespołów. Rozwiązanie to pozostaje zgodne ze standardami ochrony praw dziecka, w szczególności z zasadą uwzględniania jego zdania stosownie do wieku i dojrzałości.</p> <p>Zmiana ma charakter doprecyzowujący i nie powoduje dodatkowych obciążeń organizacyjnych.</p>	
37	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowana zmiana art. 138 o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Art. 138. 2. Po dokonaniu okresowej oceny sytuacji dziecka zespół formułuje ją na piśmie, a następnie przekazuje je do właściwego sądu wraz z opinią dziecka i opinią dotyczącą zasadności dalszego pobytu dziecka w placówce,	Projektowana zmiana art. 138 ust. 2 polega na wprowadzeniu obowiązku uwzględnienia opinii dziecka w pisemnej ocenie jego sytuacji sporządzonej przez zespół.	
38	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	Propozycja dodania art. 139c-139i w dziale IV ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Art. 139f. dodanie ust. 2a. Miejscem usamodzielnienia, o którym mowa w ust. 2 pkt. 3) nie może być instytucja sprawująca całodobową opiekę, długoterminowego pobytu.	<p>Projektowana zmiana art. 139f polega na wyraźnym wyłączeniu możliwości uznania instytucji całodobowego, długoterminowego pobytu za miejsce usamodzielnienia.</p> <p>Celem regulacji jest wzmocnienie procesu usamodzielniania poprzez zapewnienie, że odbywa się on w warunkach sprzyjających rzeczywistemu nabywaniu samodzielności i integracji społecznej, a nie w środowisku o charakterze instytucjonalnym. Rozwiązanie to przeciwdziała utrwalaniu zależności od systemu opieki oraz jest zgodne z kierunkami polityki deinstytucjonalizacji.</p>	
39	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 140 o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Art. 140. ust. 1. pkt. 2) dodanie podpunktu aa) wsparcia w mieszkaniu treningowym lub wspomagany;	<p>Projektowana zmiana art. 140 ust. 1 pkt 2 polega na rozszerzeniu katalogu form wsparcia dla osób usamodzielnianych o możliwość korzystania z mieszkań treningowych lub wspomaganych.</p> <p>Celem regulacji jest wzmocnienie procesu usamodzielniania poprzez zapewnienie bezpiecznych i adekwatnych warunków do nabywania kompetencji życiowych, w szczególności w zakresie prowadzenia gospodarstwa domowego i funkcjonowania w środowisku lokalnym. Wprowadzenie tej formy wsparcia sprzyja stopniowemu przechodzeniu</p>	

				do pełnej samodzielności oraz ogranicza ryzyko wykluczenia społecznego.	
40	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 145 o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Proponuje się doprecyzowanie przepisów dotyczących opiekuna usamodzielnienia poprzez określenie minimalnych wymagań kwalifikacyjnych, zakresu obowiązków, standardów pracy oraz narzędzi umożliwiających skuteczne wspieranie procesu usamodzielnienia wychowanka. Proponuje się również wprowadzenie mechanizmów nadzoru i weryfikacji realizacji zadań opiekuna usamodzielnienia.	Obecne przepisy wskazują jedynie katalog osób mogących pełnić funkcję opiekuna usamodzielnienia, nie określając jednocześnie wymagań kompetencyjnych, zasad odpowiedzialności ani standardów realizacji tej funkcji. W praktyce prowadzi to do znacznych różnic jakości wsparcia udzielanego wychowankom opuszczającym pieczę zastępczą. Opiekunowie usamodzielnienia nie posiadają również odpowiednich narzędzi prawnych pozwalających skutecznie reagować w sytuacjach zagrożenia przerwania procesu usamodzielnienia. Doprecyzowanie przepisów zwiększy skuteczność wsparcia młodych osób wchodzących w dorosłość oraz poprawi stabilność procesu usamodzielnienia.	
41	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 180 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Art. 180. Do zadań własnych powiatu należy: 1) opracowanie i realizacja 3-letnich powiatowych programów dotyczących rozwoju pieczy zastępczej, zawierających między innymi plan rozwoju rodzinnej pieczy zastępczej w tym opis oferowanego rodzinom zastępczym oraz prowadzącym rodzinne domy dziecka wsparcia, plan ograniczania liczby dzieci w instytucjonalnej pieczy zastępczej, w tym także dzieci, których rodzicom odebrano, ograniczono lub zawieszono władzę rodzicielską, przebywających w domach pomocy społecznej i zakładach opiekuńczo-leczniczych i innych podobnych instytucjach oraz minimalny limit rodzin zastępczych zawodowych na dany rok kalendarzowy, uwzględniający założenia wynikające z planu rozwoju rodzinnej pieczy zastępczej, konieczność zapewnienia dzieciom z terenu powiatu rodzinnej pieczy zastępczej oraz ograniczanie liczby dzieci w instytucjonalnej pieczy zastępczej, a także informację o miesięcznych wydatkach ponoszonych przez powiat z tytułu pobytu dziecka w poszczególnych formach instytucjonalnej pieczy zastępczej oraz w	Projektowana zmiana art. 180 pkt 1 polega na doprecyzowaniu zakresu powiatowych programów rozwoju pieczy zastępczej poprzez objęcie planowaniem także dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej, które przebywają w innych instytucjach całodobowej opieki, w szczególności w domach pomocy społecznej i zakładach opiekuńczo-leczniczych, oraz poprzez wprowadzenie obowiązku określania minimalnego limitu rodzin zastępczych zawodowych. Celem regulacji jest zapewnienie pełniejszego i bardziej spójnego planowania procesu deinstytucjonalizacji, obejmującego wszystkie dzieci pozbawione opieki rodzinnej, niezależnie od miejsca ich aktualnego pobytu. Wprowadzenie minimalnego limitu rodzin zastępczych zawodowych wzmacnia odpowiedzialność powiatu za rozwój rodzinnych form pieczy oraz sprzyja realnemu zwiększaniu ich dostępności.	

			poszczególnych formach rodzinnej pieczy zastępczej.		
42	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 186 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Art. 186. 1. Do zadań wojewody należy: dodanie ust. 3b) monitorowanie sytuację dzieci, których rodzicom odebrano, ograniczono lub zawieszono władzę rodzicielską, przebywających w domach pomocy społecznej i zakładach opiekuńczo-leczniczych i innych podobnych instytucjach, we współpracy z właściwymi organami sprawującymi nadzór nad tymi jednostkami.	Projektowana zmiana art. 186 ust. 1 polega na rozszerzeniu katalogu zadań wojewody o obowiązek monitorowania sytuacji dzieci, których rodzicom odebrano, ograniczono lub zawieszono władzę rodzicielską, przebywających w domach pomocy społecznej, zakładach opiekuńczo-leczniczych oraz innych podobnych instytucjach. Celem regulacji jest zapewnienie systemowego nadzoru nad sytuacją szczególnie wrażliwej grupy dzieci, które pozostają poza klasycznym systemem pieczy zastępczej, a jednocześnie wymagają działań ukierunkowanych na zapewnienie im środowiska rodzinnego. Wprowadzenie obowiązku współpracy z właściwymi organami nadzorującymi te jednostki ma na celu poprawę przepływu informacji oraz skuteczności podejmowanych działań.	
43	Stowarzyszenie „SOS Wioski Dziecięce w Polsce”	projektowany art. 190 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej	Proponuje się doprecyzowanie, że podmiot, któremu powiat zlecił realizację zadania organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, może realizować zadania również na rzecz więcej niż jednego powiatu, pod warunkiem zapewnienia odpowiednich zasobów organizacyjnych i kadrowych gwarantujących prawidłową realizację zadania.	W praktyce część organizacji pozarządowych realizujących zadania z zakresu wspierania rodziny i pieczy zastępczej działa już na terenie więcej niż jednego powiatu, dysponując odpowiednim doświadczeniem, strukturą organizacyjną oraz zapleczem kadrowym. Taki model funkcjonowania jest naturalnym elementem systemu współpracy jednostek samorządu terytorialnego z organizacjami społecznymi i pozwala na efektywniejsze wykorzystanie specjalistycznych zasobów oraz doświadczenia organizacji. Doprecyzowanie przepisu ograniczyłoby wątpliwości interpretacyjne i potwierdziło możliwość realizacji zadań na rzecz więcej niż jednego powiatu przy zachowaniu standardów jakości oraz właściwego nadzoru.	
44	Stowarzyszenie „SOS Wioski	projektowana zmiana art. 112.1 Kodeksu	Art. 1121 . § 1. Obowiązek i prawo wykonywania bieżącej pieczy nad dzieckiem umieszczonym w pieczy zastępczej, jego wychowania i reprezentowania w dochodzeniu świadczeń	Celem regulacji jest doprecyzowanie katalogu otwartego czynności, które mogą być	

	Dziecięce w Polsce”	Rodzinnego i Opiekuńczego	przeznaczonych na zaspokojenie jego potrzeb, należą do rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka albo kierującego placówką opiekuńczo wychowawczą lub regionalną placówką opiekuńczo-terapeutyczną. W zakresie bieżącej pieczy mieszczą się w szczególności: terapia, diagnostyka, reprezentowanie dziecka przed organami administracyjnymi	wykonywane przez podmioty sprawujące pieczę zastępczą	
Uwagi do uzasadnienia					
1.					
2.					
3.					
Uwagi do OSR					
1.					

trona | 1

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna Strona uzasadnienia Pkt OSR	Treść uwagi (zmiany) / Propozycja zapisu	Uzasadnienie dla uwagi (zmiany)	Stanowisko MRPiPS
-----	---------------------------	--	--	---------------------------------	-------------------

2.					
3.					

trona | 2